

[Inger Stilling Pedersen]

kan læse, at et menneske, der er idømt en lang straff. eks. for overfald og voldtægt og lignende, går frit omkring og venter i lang, lang tid på at komme ind og afsone sin dom, så kan man da udmærket forstå, at folk bliver utrygge og ængstelige.

Hertil kommer, at det for de mennesker kan være en svær ting; de er måske nu på vej ud af kriminalitetet, har måske endda fået et arbejde, og så skal de pludselig en dag lang tid efter ind at afsone. Den situation kunne måske have været undgået, hvis de straks var kommet ind. Så kunne man også have hjulpet de mennesker.

Det er også vigtigt, at man tilbagemelder til ofrene. Jeg kender flere, der har haft indbrud, og som aldrig får noget at vide om, hvordan det er gået med sagen. Det er en lidt mærkelig fornemmelse, og mange tænker: Nå ja, man gør nok ikke så meget ved det.

Jeg tror, det er vigtigt, at vi sørger for at give politiet sådanne arbejdsvilkår, at det har mulighed for at opklare ting. Det er vigtigt, at politiet ikke skal beskæftige sig for meget med kontormæssige opgaver; det er spild af dets uddannelse. Det lyder smukt, at man nu vil spare f.eks. på kontorpersonalet, men det betyder måske i realiteten, at politiet skal bruge tid på det i stedet for på det arbejde, som det egentlig skulle udføre.

I Randers har vi haft det tilfælde, at arresten brændte, og for at spare har man i flere år udskudt at genopbygge den – med det til følge, at politiet skal bruge adskillige timer på at fragte indsatte til andre arrester. Spild af tid!

Hvis vi virkelig vil have nogle opklaringsprocenter, der ikke er så lave, som de er nu, når det gælder indbrud, tyveri af biler og den slags ting, bør vi også sørge for, at der er ressourcer til, at man kan klare det.

Jeg skal ikke komme så meget ind på politiets arbejde i øvrigt, men når det gælder arbejdsfordelingen inden for politiet, kunne man ønske sig, at de ældre betjente var mere på opklaringsarbejde, de unge ude i marken. Så kunne man måske også opnå, at politistyrken holdt lidt længere.

Vi lægger uhyre stor vægt på SSP-samarbejdet. Det kan ikke være rigtigt, at der skal stilles hindringer i vejen for det. Det er umådelig vigtigt, at vi får sat ind så tidligt som overhovedet muligt.

Jeg håber, at denne debat, som jo ikke kan blive udtømmende, fordi der er så mange emner, man kan komme ind på, kan medvirke til, at vi også får gjort noget ved disse problemer. Jeg ved godt, at det i mange tilfælde er et penge-spørgsmål. Vi kan måske ikke nå så meget i denne samling, men der kommer jo en ny finanslov med nogle nye muligheder, og jeg tror, det er vigtigt, at vi tænker på, at de penge, vi måske skal give ud nu på forebyggende arbejde og på en styrkelse af politiet, er penge, vi vil kunne spare på længere sigt.

Det, det gælder om, er jo at sørge for, at ingen bliver kriminelle, så vidt vi kan gøre noget til det. Vi må ikke bare lade stå til, men lade de pågældende forstå, at handlinger altid har nogle konsekvenser. Men det skal helst være nogle konsekvenser, som er opdragende og fører væk fra kriminaliteten. Vi skal ikke bare lade stå til og sige: Jamen det er nok altid de andre, det rammer. Vi ser alvorligt på de ting, som altså også rammer dem, som vi har tilladt os at kalde »almindelige mennesker«. Det er jo irriterende at få stjålet sin bil og få den tilbage ødelagt og så måske selv skulle til at betale, mens den, der har gjort det, bare får lov til at gå og får en lille reprimande om, at det må man sandelig ikke. Ofrenes stilling mener vi altså skal prioriteres meget højere.

Der kunne være meget mere at sige, men jeg vil slutte af med på Kristeligt Folkepartis vegne at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget opfordrer regeringen til at arbejde for

- at forbedre politiets arbejdsforhold, således at der frigøres ressourcer fra f.eks. politiets kontorsektor til det politimæssige arbejde,
- en forbedring af de lave opklaringsprocenter,
- en effektivisering af sanktionspolitikken, således at en domfældt kan påbegynde afsoningen straks, og således at antallet af tiltalefrafald til unge lovovertrædere mindskes mest muligt,
- at amtskommunerne sikrer det nødvendige antal pladser i familiepleje eller på institutioner for børn og unge med sociale adfærdsproblemer, bl.a. for at undgå, at unge lovovertrædere mellem 15 og 18 år afsønes sammen med ældre kriminelle,